

החתונה בבית שפירא היתה חגיגה לבתי האופנה: השמלות עלו מי 500 עד אלף דולר ויותר

כשהבד נופל רחב מן הכתפיים ואסוף בכיווצים בחגורה רחבה מסביב לירך כיים. לרוגמה כזו יש כמה יתרונות — היא מאוד נשית מחד ומאידך אינה מגרה את רמיונו של הגבר יותר מן המידה הדרושה.

היו חרדיות, מאלה שהתקבצו ובאו לרשא של מלון הילטון בתל-אביב, כדי להשתתף כשימחת החתונה של בנו של הרב אברהם שפירא, שחרגו מן הסטנדרט. היו כאלה שהרחיקו לכת עד לתקופת הצ'רלסטון — שימלה א-רוכה, עד הקרסוליים, כשהחגורה נמי צאת אישם באיזור הברכיים ומשם הבד נופל בכיווצים רכים למטה. גם זה יכול ללכת השנה, אבל לא ליום-יום, אלא רק לאירועים מיוחדים. עם שימלה כזאת אי-אפשר להסתובב סתם בחצר, בין אכרכים לבושי קפוטות שחורות.

הרבה בד שימלה בסיגנון קלאסי, ההדגשה במותניים, וגם הכתמיים מודגשות מאוד. עיטור בצורת אפליקציה של פרחים על המותן ועל הכתמיים. הצוואר, כמו בכל הדגמים, סגור.

כמו כלה שימלה בסיגנון הצ'רלסטון, בחגורה רחבה באיזור הברכיים. השרוולים רחבים. הצווארון סגור. מימין למטה: חלק עליון רחב, שרווליו עטלף, חגורה רחבה באיזור הברכיים.

סאטן-משי, הוא הטוב ביותר, למי שכיסה (וכיס כעלה, כרוב המיקרים) מאפשר קניית מטרים רבים של בדי משי יקר. אם ירך אינה משגת לקנות את הכמות הדרושה של בדי-משי, תתפשרי על בד אחר, לא על גיזרה אחרת, המצריכה פחות בד. בחצרות רבות של אדמו"רים כארץ ובעולם, אפשר לראות השנה שמלות רחבות וגדולות. הקו המקשר בין כולן הוא מיעוט השמלות הקלאסיות, שבהן קו המותניים מודגש. הפעם הלכו המעצבים על קו ירכיים מודגש.

כתמיים מודגשות. מהן נוי פל הבד אל חגורה רחבה — המדגישה את הברכיים.

חסך שפירא באוכל בחתונה הזאת, הוא השקיע בתפירת שמלות כבתי-אופנה יקרים בארץ. מי שהרוויח הכי הרבה מן החתונה היה בוודאי מעצבי-האופנה שתיכנן ותפר את כל השמלות. והוא ידוע, נוסף לכל, כיקרון.

לסיכום, כשאת באה לבחור לעצמך בגד, ולא חשוב אם מדובר כמשהו לאירוע מיוחד ויוקרתי, או בגד ליום-יום, זיכרי כמה קוויי-סוד עקרוניים — צווארון סגור, שרוולים ארוכים, אפשר כאלה המגיעים עד אמצע המרפק, אבל לא למעלה מזה. אורך השימלה כעשרה סנטימטרים מעל הקרסול. מתחת לשימלה לא תציץ רגל חשופה, אלא רגל בגרב ניילון חלקה או עם דוגמה עדינה. אפשר להגדיר את הסיגנון ביטם בתולת-הברזל.

אפשר לנגוע גם קצת בתיסרוקות. מיטפחות-יראש לא הולכות יותר על נשים בשואות. כולן עברו לפיאות, הנראות יותר ויותר טבעיות ומושכות. הצעירות, הלא-נשואות, מסורקות חופשי, מאופרות איפור קל, לא מוגזם, לא מורגש כמעט. למרבה הפלא דווקא בחתונה כזו, של מיליונרים, לא נראו תכשיטים מנקריי-עיניים. מי שלבשה תכשיטים הטמיעה אותם בעדינות על ידיה וצווארה. בקיצור — הרגש הוא על הבגד, פחות על התיסרוקות והאביזרים הנלי-וים. בגד יקר מבד יקר.

ענת סרגוסטי

סגנון בתולת-הברזל

המעצבים מעבירים אותנו ל- נושא הבא — נושא התקציב. אצל בני שפירא ודומיהם השאלה אינה עולה, כמובן, כמה שטיחים פה ושם וכל העסק נראה אחרת. אצל כל אשה אחרת שאלת התקציב היא שאלה מרכזית בתיכנון המלתחה החדשה. אפשר, כמובן, לגשת לחנויות חסר דות במאדישערים או בבני-ברק, אבל שם את מקבלת את הדגם הסטנדרטי ואת מסתכנת שמישהי אחרת תופיע בשימלה דומה. ומצד שני אלה בוודאי שמלות השוות לכל כיס. אם התמזל מזלך ונולדת בבית מיישפחת שפירא, מצבך שונה לחלוטין. את יכולה בקלות ללכת על הטוב ביותר שהוא, ברר-כלל, גם היקר ביותר. קודם בחרי לך מעצב, ביחד איתו תבחרי את סוג הבד ואת הדגם. רעי לך ששימלה מבד טוב (משי לפחות) בעיצוב מיוחד ותפירה מיוחדת מחירה מתחיל ב-500 ועלול להגיע עד אלף דולר ויותר. היו מי שאמרו שאת כל הכסף ש-